

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29547/2023
13.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници малолетне тужиле АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ... а пуномоћник Владимир Голубовић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., са боравиштем у ... кога заступа Драган Бајиновић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији малолетне тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 275/23 од 20.07.2023. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија малолетне тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 275/23 од 20.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П2 478/22 од 11.04.2023. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да износом од 200 евра месечно доприноси издржавању малолетне тужиле почев од 01.03.2021. године, па убудуће, док за то буду постојали законски услови или док пресуда не буде измењена, уплатом до 10. у месецу на текући рачун законске заступнице малолетне тужиле, њене мајке ББ из ..., док је преко досуђеног а до траженог износа од 280 евра месечно тужбени захтев одбијен као неоснован и констатовано да се овом одлуком мења први став изреке правоснажне и извршне пресуде Основног суда у Зајечару П2 104/14 од 23.09.2014. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тражено обавезивање туженог на исплату доприноса за издржавање малолетне тужиле у износу од 100 евра месечно, почев од 24.09.2021. године, па убудуће, док за то буду постојали законски услови или пресуда не буде измењена, уплатом наведеног износа до 15. у месецу за текући месец на рачун законске заступнице малолетне тужиле, њене мајке ББ из ..., чиме би се изменио први став изреке правоснажне и извршне пресуде Основног суда у Зајечару П2 104/14 од 23.09.2014. године, као и део противтужбеног захтева којим је тражено да у временском периоду када малолетна тужилца борава код туженог тужени буде

ослобођен обавезе плаћања издржавања или исто буде умањено. Трећим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 275/23 од 20.07.2023. године одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П2 478/22 од 11.04.2023. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену малолетна тужила је благовремено изјавила ревизију указујући на погрешну примену материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правоснажном пресудом Основног суда у Зајечару П2 104/14 од 23.09.2014. године тужени је обавезан да издржавању своје малолетне ћерке АА рођене дана ...2006. године, доприноси износом од 160 евра који је дужан да плаћа од марта 2014. године, па убудуће.

Малолетна тужила живи са мајком која самостално врши родитељско право и која радећи као високи струковни ... у Специјалној болници за ... „ГГ“ остварује месечну зараду од 71.000,00 динара. Тужени са својом незапосленом супругом и малолетном ћерком ДД, рођеном ...2017.године, живи у ..., где радећи са половином радног времена због здравствених проблема, од 2018. године остварује месечну зараду од 740 евра. Тужени има и сина, малолетног ЂЂ, рођеног дана ...2010. године, коме издржавање плаћа 80 евра месечно. Издаци туженог на месечном нивоу су 300 евра за рату стамбеног кредита, 52 евра за осигурање возила, 22 евра за осигурање куће и 5.000,00 динара комуналних трошкова за кућу у ..., чији је власник.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су, и по мишљењу Врховног суда, правилно применили материјално право када су закључили да су испуњени услови за измену висине издржавања, коју су обавезу туженог од 01.03.2021. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, утврдили у износу од 200 евра месечно.

Чланом 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља који су сходно члану 75. и члану 160. став 1. истог закона обавезни да обезбеде средства за његов несметан психофизички развој, а које законске одредбе су засноване на критеријуму одговорног родитељства.

Висина издржавања одређује се према потребима детета, као повериоца издржавања и могућностима родитеља, као дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, регулисаном чланом 160. став 4. Породичног закона. Сагласно томе, и родитељ који не живи са малолетним дететом, односно коме није поверено вршење родитељског права, увек је обавезан да доприноси издржавању

детета бар у границама минималне суме издржавања чију висину одређује надлежно министарство.

Одлучујући о висини доприноса туженог за издржавање малолетне тужиље нижестепени судови су правилно применили материјално право када су закључили да је тужени у обавези и у могућности да доприноси издржавању свог малолетног детета месечним износом од 200 евра од остварених месечних примања, а да је преко тог износа тужбени захтев неоснован. Наведени закључак нижестепених судова заснован је на чињеницама које опредељују потребе малолетног детета са једне стране, као и могућности туженог као дужника издржавања са друге стране, тако да су правилно примењене меродавне одредбе из чланова 160. и 162. Породичног закона.

При доношењу своје одлуке нижестепени судови су се руководили најбољим интересом детета сагласно одредбама члана 6. и члана 266. Породичног закона када су досуђивањем наведеног износа оценили да је исти адекватан према обиму месечних потреба малолетне тужиље – егзистенцијалних, здравствених, образовних и социјалних, а које детету омогућавају најмање такав животни стандард какав ужива родитељ, дужник издржавања (члан 162. став 3. Породичног закона), а у чијем издржавању је дужна да учествује и мајка, као родитељ и запослено лице са сталним месечним новчаним примањима, од којих је део у могућности и обавези да издвоји за издржавање малолетне тужиље.

Противно ревизијским наводима, по оцени Врховног суда промењене околности на страни малолетне тужиље и повећане обавезе настале у периоду од доношења пресуде Основног суда у Зајечару П2 104/14 од 23.09.2014. године до дана покретања ове парнице, оправдавају измену одлуке о висини издржавања до утврђеног износа од 200 евра месечно, али не и преко тог износа, имајући у виду да поред обавезе издржавања малолетне тужиље тужени има законску обавезу издржавања још двоје малолетне деце.

На основу наведеног, по оцени Врховног суда, ревизијом малолетне тужиље неосновано се оспорава правилност примене материјалног права. са ког разлога је сходно члану 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић